

[Ole Vig Jensen]

dersens egen regning, men jeg vil endnu en gang erindre om, at socialdemokratiet stemte imod den bevilling, der sikrede, at der overhovedet var nogen midler til daghøjskolevirksomhed i 1985, i hvert fald i det omfang, som der nu er midler til. Det er jo kendsgerningen.

Når det gælder fremtiden, lå det klart, allerede da vi sidst behandlede dette forslag, at der var et ønske om at fortsætte forsøgs- og udviklingsarbejdet på daghøjskoleområdet ud fra den kendsgerning, at vi endnu ikke har et grundlag, der gør det muligt at lovgive rimeligt og forsvarligt. Jeg har flere gange sagt, at det ikke mindst drejer sig om at finde en rimelig og fornuftig afgrænsning i forhold til anden udmærket form for undervisningsvirksomhed på vore folkehøjskoler inden for heltidsundervisningen på fritidslovsområdet. Men vi er indstillet på fortsat at afsætte midler til forsøgs- og udviklingsarbejde på dette felt, og jeg vil ikke afvise, at der måske kan blive øgede bevillinger til daghøjskolerne på forsøgsområdet. Det må ganske afhænge af, hvad der i øvrigt er af forslag om andre aktiviteter, idet der jo er tale om den samlede forsøgsvirksomhed inden for voksenundervisningen, inden for ungdomsskolen, inden for foreningslivets virksomhed.

Men daghøjskolerne har altså fortsat vores bevågenhed. Det vil de også have fremover, og vi er indstillet på, når forsøgsarbejdet er tilendebragt, også at tilvejebringe et muligt lovgrundlag, alt afhængigt af, hvordan det skal se ud, om det skal være en særlig lovgivning, eller om det skal være i tilslutning til anden eksisterende lovgivning. Det må fremtiden vise, men jeg noterer bare, at daghøjskolevirksomheden er her, og at den vil kunne fortsætte.

Mette Groes (S):

Det er mig komplet ufatteligt, at den selv samme regering, som så gerne vil have os til at tro, at den er parat til at gøre en indsats for beskæftigelsen, og som især hævder, at den er interesseret i de unge arbejdsløses forhold, og som oven i købet gentagne gange har udtrykt sin bekymring for kvinderne og deres truende arbejdsløshedstal, ikke kan tage sig sammen til at stemme for denne lovgivning.

Der findes så uendelig få konkrete initiativer til hjælp for de arbejdsløse. Daghøjskolerne er et af dem. Følger man daghøjskolerne på nært hold, er det, der springer mest i øjnene, den imponerende kreativitet: der repareres cykler, der fremstilles møbler, der lyttes til jobsøgning, bistandslov, børneopdragelse, kvinder i mandefag. Kort sagt: eleverne får al den ballast og viden, som det er muligt at give dem på et kort kursus.

Der er overordentlig pæne resultater på daghøjskolerne. På det sidste kursus i Ålborg er 11 kommet i arbejde, 8 er gået ind i en uddannelse, 9 er blevet mere aktive i deres fritid. Det er fine resultater for en lille skole med en meget begrænset lærerstab, og det er ikke det eneste sted i landet, det går sådan.

Størst succes har træning i håndværksfag været. Fra en lidt famlende start har eleverne lært at håndtere værktøj og fået en oplevelse af, at det godt kan lade sig gøre for kvinder at gå ind i utraditionelle fag. Det sker rent faktisk også. De vover sig ud i det og får en fin støtte af amtets ligestillingskonsulent.

Det, som er karakteristisk for daghøjskolerne, er, at de både gør eleverne til mennesker og også får dem i gang. At det er aldeles nødvendigt, behøver man kun at forvisse sig om ved et første besøg på skolen. Modløshed, opgivelse og lav selvtillid præger eleverne i starten, og det er sandelig ikke mærkeligt med de fremtidsudsigter, de har. Men billedet vendes i kraft af den sagligt gode og menneskeligt fine støtte, de får undervejs.

Daghøjskolerne fortjener støtte, fordi de får eleverne i gang med arbejde, uddannelse og fritidsaktiviteter, fordi daghøjskolerne giver eleverne et godt fundament og viden om deres rettigheder i samfundet, og fordi daghøjskolerne nu på 6. år i træk har vist deres eksistensberettigelse.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan helt bekræfte hr. Ole Vig Jensens fremstilling. Jeg kan til gengæld ikke bekræfte de oplysninger, der gives i tillægsbetænkningen, hvor man ved at slå forskellige konti sammen påstår, at man kan dokumentere en vældig nedskæring. Jeg kunne på samme måde lave et regnestykke, hvor vi viste, hvorledes vi opprioriterer disse aktiviteter, nemlig ved at medregne de ganske store bevillinger, der bruges for at sikre langtidsledige uddan-